

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Vårt "egentliga" kall

Äldste Massimo De Feo, Italien

Områdessjuttio

När min hustru och jag intervjuades inför vårt nuvarande kall, frågade hon: "Vilket är vårt huvudansvar?" Svaret var direkt, och kom som en uppenbarelse. "Ni är missionärer." Dessa enkla ord fick mig att tänka djupt på varje kalls sanna innebörd.

Varje gång vi får en kallelse begränsar vi i allmänhet vårt tjänande till vår egen definition av kallet. Med andra ord: En kvorumpresident tror att hans ansvar främst är mot äldsterna i hans kvorum. En primärledare inriktar sig på barnen, och samma sak sker med alla andra kallelser. Men egentligen har alla kall en gemensam grund, ett *kall* i kallet, ja, det *egentliga* kallet.

Herren hjälper oss förstå den här principen. "Därför ställer jag, Herren, denna fråga till er: Vartill blev ni ordinerade? Till att predika mitt evangelium" (L&F 50:13–14). Profeten Joseph Smith sade: "Efter det att allt sagts, så är dock den största och viktigaste plikten att predika evangeliet" (Joseph Smith, *History of the Church*, 2:478). Så oavsett vilket kall vi avskiljs till eller vilket

prästadömsämbete vi ordinerats till är det "egentliga" kallet för var och en av oss att predika evangeliet. Alltså är en sjuttio en missionär, och likaså en stavs-president, en biskop och alla andra medlemmar i kyrkan. Vi är kallade att vara missionärer, för det är den sanna naturen i varje kall i Guds rike.

Herren beslöt att påskynda frälsningsverket i vår tid. Vart vi än ser omkring oss, i Sions församlingar och stavar i Europa, bevittnar vi underverk i mångas omvändelse, som tar emot evangeliet med glädje och trofasthet. Det är till och med många som spontant ber om att få komma till Guds rike genom dopet. Jag fylls fortfarande av rörelse när jag minns det kraftfulla vittnesbörd som en god syster bar vid en konferens. Hon berättade att hon känt en önskan att hjälpa en granne som inte klarade sig själv efter en olycka. När hon hjälpte henne såg hon att många andra besökte henne, däribland några unga amerikaner. När hon frågade vilka alla de här människorna var, fick hon veta att de

var medlemmar i kvinnans kyrka och att amerikanerna var missionärer. När medlemmen hon hjälpt senare kom till henne och frågade hur hon kunde återgälda hennes generösa hjälp sade kvinnan helt enkelt: "Jag vill inte ha pengar eller saker, men det finns en sak du kan göra för mig, om du verkligen vill tacka mig. ... Låt mig träffa era missionärer." Hon döptes en vecka senare, och hennes man och son döptes också kort efteråt. Herren hade berett en hel familj för att bli medlemmar i kyrkan.

Äldste Massimo De Feo, Italien

Detta är en tid för underverk. Herren bereder våra vänners, våra släktingar och våra grannars hjärtan som aldrig förr. Om vi förstår vårt kalls sanna natur blir vårt arbete förstorat och mångfaldigat. På min mission predikade jag evangeliet för en ung man som gick ut som missionär medan jag själv fortfarande var missionär. Jag kunde aldrig ha trott att jag skulle ge evangeliet till en ung man som i sin tur som missionär skulle påverka mångas liv, liksom hans barn efter honom och mina barn efter mig, som en andlig kedja utan slut. Till sist kan vi inte ens ana betydelsen av det vi gör som missionärer.

Ammon inriktade sitt missionsarbete på en familj, kung Lamonis, och välsignelserna nådde en hel nation (Alma 19:36). Så kan det bli för oss i dag i denna underverkens tid, om vi bara öppnar våra munnar. Må vi förstå den sanna naturen av vårt kall som missionärer, det sanna kallet inom kallet, medvetna om att mångas hjärtan har förberetts och att Herren välsignar vårt arbete och kommer att föröka vårt inflytande i evigheterna. Vi är alla kallade att vara missionärer. Det är nu vi ska utföra hans verk. *”Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte”* (L&F 6:36). ■

Nytt stavspreidentskap i Stockholms stav

MARIA HAGMAN

Stockholm: Söndagen den 17 november 2013 vid stavs konferensen för Stockholms stav avlöstes Ingemar Nyman som stavspreident och hans rådgivare Anders Stenkrona och Jakob Hagman.

Ingemar Nyman och Anders Stenkrona har tjänat 8 år och Jakob Hagman 2 år i stavspreidentskapet.

Som ny stavspreident inröstades Jakob Hagman, med Carl-Axel Karlsson som 1:e rådgivare och Peter Forsgren som 2:e rådgivare.

Det nya stavspreidentskapet har som tema och vision för staven under 2014:

Påskynda frälsningsarbetet.

Här nedan följer vittnesbörd från det nya stavspreidentskapet:

”Se, jag skall påskynda mitt verk i dess tid ... Ni skall komma tillsammans och organisera er och förbereda er och heliggöra er.” L&F 88:73-74

Jag har ett starkt vittnesbörd om att vi lever i den tid som det talas om i versen ovan. Vilken spännande tid och vilket fint ansvar vi som medlemmar har att göra som det står i versen, att komma tillsammans och organisera, förbereda och heliggöra oss för att kunna sprida evangeliet till alla.

Nytt stavspreidentskap för Stockholms stav: fr.v. Carl-Axel Karlsson, förste rådgivare, Jakob Hagman, preident och Peter Forsgren, andre rådgivare

Detta börjar hos den enskilde och i våra familjer. Om vi vill hjälpa till med att påskynda frälsningsarbetet krävs det att vi offerar av vår tid och våra talanger för att bygga upp Herrens rike på jorden.

Vi bör följa vår profets uppmaning från invigningsbönen 1977 att ”när kyrkans medlemmar förenar sig med missionärsarmén, då blir allting möjligt för dem, och Guds rike kommer att tillväxa”. Det är min önskan och bön att vi samarbetar och förenar oss med heltdmissionärerna i alla kyrkans tre missioner för att uppfylla de stora löften som Herren har i beredskap för oss.

Jakob Hagman
Stavsresident

”Ty se, detta är mitt verk och min härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.” Moses bok 1:39

Herren älskar alla sina barn och har genom tidiga och nutida profeter väglett oss i att alltid göra gott. Vi lever i en mycket orolig men samtidigt välsignad tid. I våra hem, församlingar, stav och tempel finner vi den andliga trygghet och styrka som medverkar till att påskynda Herrens frälsningsarbete för oss själva och vår nästa.

Besök templet regelbundet. Det är mitt vittnesbörd att templet ger oss den vägledning och styrka som vi behöver för att åstadkomma Herrens eviga frälsning för alla människor.

Carl-Axel Karlsson
Andre rådgivare

”Sök inte efter att förkunna mitt ord utan sök först efter att få mitt ord, och sedan skall din tunga lossas. Därefter skall du, om du önskar det, få min Ande och mitt ord, ja, Guds kraft till att övertyga människorna.”

L&F 11:21

Mitt vittnesbörd är att ju mer jag strävar efter att leva enligt evangeliet, desto mer tillfreds med min tillvaro, mitt liv, är jag. Om vi följer buden och de plikter vi har i Jesu Kristi Kyrka, förmår vi vara exempel för människor vi har runt omkring oss. Jag tror verkligen att många kommer att undra över vad det är som gör oss så glada och vänliga.

Vittnesbördet ger oss känslor av tacksamhet och glädje. Som det heter: Delad glädje ger dubbel glädje. Så låt oss kära syskon, dela med oss av sanningen till våra medmänniskor. ■

Peter Forsgren
Förste rådgivare

Musiken är en viktig del i min omvändelse

Leif Holmström, Jönköpings församling

För ett år sedan, i september 2012, besökte jag för första gången Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Det var när församlingen i Jönköping firade sitt 150-årsjubileum.

Orsaken var att jag fått en ny arbetskamrat, Maria. Maria skilde sig från de flesta andra genom att hon inte använde svordomar. Jag var också imponerad över hennes tålmodiga och vänliga sätt att bemöta våra kunder. Jag frågade henne om hon tillhörde någon kyrka och hon svarade att hon tillhörde Jesu Kristi kyrka.

Jag berättade för Maria att jag varit troende hela mitt liv och att jag de sista tio åren varit organist i Huskvarna missionskyrka. Och att jag gärna ville följa med på ett möte i hennes kyrka.

Maria bjöd med mig till 150-årsjubileet för Jönköpings församling hösten förra året, och från den dagen har jag varit mormon. Jag tyckte om kyrkan från första stund, och denna förälskelse har nu övergått i kärlek. Jag döptes den 6 juli 2013, och det tog för mig nio månader att födas på nytt.

Precis som vid en graviditet var de nio månaderna jag gick som blivande mormon en intensiv och ibland påfrestande tid.

Jag hade underbart stöd av det äldre missionärsparet Reynolds från Bountiful i Utah och av systemmissionärerna i Jönköping.

Förutom äldste Reynolds har jag alltså blivit undervisad av kvinnor. Djupt troende och mogna kvinnor som trots ålderskillnaden kommunicerat det återställda evangeliet på ett fantastiskt sätt.

Hjälpföreningens kvinnor har följt med som sällskap när missionärerna besökt mitt hem i Jönköping.

Jag kan inte beskriva vilken tacksamhet jag känner inför alla dessa systrar som på olika sätt deltagit i min konverteringsprocess.

Det finns en kvinna till som jag känner stor tacksamhet inför. Det är profeten Joseph Smiths hustru, Emma Smith. Hon fick i uppdrag att sammanställa kyrkans första sångbok och för mig har musiken varit en viktig del i min omvändelseprocess. L&F 25:11–13.

Musiken i Jesu Kristi kyrka är annorlunda. Det kan jag vittna om som sysslat med andlig musik hela mitt liv. Ni som besökt mitt hem, vet att jag till och med har noter i köket.

Musiken i Jesu Kristi kyrka är annorlunda därför att kyrkan är Jesu Kristi kyrka, och de som ägnat sig åt musiken gjort så för att sprida evangeliet. Musiken är ett uttryck för vår himmelske Faders välsignelse.

Melodierna, arrangemangen, registreringar och orkestrering återspeglar det vackra, det harmoniska, det njutbara som vår himmelska Fader vill välsigna sina barn med.

Musiken är en viktig del av vårt missionsarbete. Musiken berör hjärtan, musiken återställer rubbad harmoni, och musiken leder oss tillbaka till vår himmelska Fader.

Jag vill bära mitt vittnesbörd om att detta är den sanna kyrkan och att varje medlem är en missionär. Jag vill också bära vittnesbörd om att våra kulturarrangemang är en viktig inkörsport till kyrkan och det återställda evangeliet

En utlänning som har ett svårt ärende hos Migrationsverket där jag jobbar, sa till mig för några dagar sedan: Jag har aldrig mött en så tålmodig och vänlig byråkrat som du. Vet ni vad jag tänkte då? Det beror på att jag är mormon. ■

Som medlem i kyrkan står man inte ensam

Helena Österlund

Med raska steg uppför backen mot templet kommer Ingeborg Salonen, 82 år. Hon har kommit från Karlstad denna morgon tillsammans med sin grensresident för att vara i templet i två dagar.

Hon har kontaktat *Lokala Sidorna* för att hon vill berätta om välsignelsen över att få ha hemlärare. Hon bor tillsammans med sin ena son, som har cerebral pares, i ett snart hundraårigt hus. Fönstren hade inte klarat en vinter till. Nästan allt kitt och

färg var borta. Men som medlem i kyrkan står man inte ensam.

- Våra räddare kom! Vår hemlärare och hans son. De hämtade tre fönster som de kittade om och målade hemma hos sig. Sedan kom det fyra missionärer och ytterligare en broder som skrapade bort gammal färg och målade karmar. En man från Rwanda hjälpte till på slutampen. Till slut var nio fönster räddade och triumferar nu över vinterns påfrestningar där de

Ingeborg Salonen från Karlstad utanför templet.

HELENA ÖSTERLUND

lyser med ny vit målarfärg. Det är fantastiskt med hemlärare!

Ingeborg berättar även för oss att hon döptes in i kyrkan i Väneren en solig augustidag 1965.

- Jag fick ett nytt liv den dagen. Från att ha känt mig som en misslyckad individ blev jag en Guds dotter med möjligheter som jag inte kunnat drömma om.

Medlemskapet kom även med nya kunskaper om till exempel fasta.

- Jag minns särskilt vid ett tillfälle som jag fick hjälp med en provräkning. Jag hade mot alla odds kommit med på en kurs för mentalskötare. Där ingick bland annat medicinräkning. Före provet hade jag fastat, något jag inte haft kunskap om att man kunde göra innan jag blev medlem. Vilken triumf jag kände när jag fick tillbaka provet med alla rätt! Fasta har sedan dess varit till stor hjälp vid många olika tillfällen i livet.
- Jag är en pigg 82-åring som försöker dela med mig av glädjen jag fått av evangeliet, även till mina vänner utanför kyrkan, avslutar Ingeborg och fortsätter in i templet för att vara i tid till nästa session. ■

Morbror Pauls vittnesbörd

Anne Brændsrud Edlund, Haninge

Denna text är ett utdrag från "Onkel" Paul Hansens vittnesbörd som han läste in på band innan han gick bort 1990. Jag är tacksam för att min "oldemor" tog emot Mormons bok och visade vägen för min morbror så att han kunde få sitt vittnesbörd och dela det med oss. "Onkel" Paul fick även förmånen att komma tillbaka till Norge för att leda uppförandet av kapellet på Hekkeveien i Oslo. 1981 blev min mamma Borghild Brændsrud medlem av kyrkan och två år efter tog även jag tacksamt emot inbjudan att bli döpt som medlem av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, och jag säger som min morbror; "jag har aldrig ångrat det beslutet!".

Jag föddes 1911 i Odalen i Norge.

Våren 1947 hade jag en dröm där jag såg en bok med en speciell bild på pärmen.

En natt i juni var det ett våldsam regnväder, och det var vatten överallt. Dagen efter började jag leda bort vattnet. Medan jag gjorde detta hörde jag en röst. Någon kallade mig vid namn och sade att jag skulle gå till Inngjerdslen — där mitt barndomshem och min farfars hus låg. Jag tittade mig omkring men såg ingen.

Jag var fundersam, men beslöt mig för att göra som jag blivit manad till.

På vägen upp mot Inngjerdslen fanns det en tvåvägskorsning där en väg går till mitt barndomshem och en till mina farföräldrars hus. Då jag närmade mig blev jag inspirerad att gå till det andra. Jag visste inte vad jag skulle göra där, för huset hade stått tomt några år, men jag löd. Då jag kom fram till huset gick jag in och upp på vinden. Jag tänkte att det kanske kunde vara

MONICA RANDAL ETVENSEN

något av intresse där, eventuellt en gammal bibel som jag visste min farmor hade ägt. Men jag hittade inget, så jag gick ner igen.

Jag var på väg ut, men en osynlig kraft fick mig att stanna och vända mig om. Jag såg en gammal byrå och började öppna lådorna.

Anne Brændsrud Edlund och hennes mor Borghild Brændsrud visar den Mormons bok som Annes morbror Paul hittade 1947.

Tre av lådorna innehöll inget, men då jag öppnade den nedre lådan blev jag stående och stirrade in. Där låg fyra böcker varav den övre bokens pärm hade bilden jag sett i min dröm två månader tidigare. Boken hette Mormons bok, en bok jag aldrig tidigare hört talas om. Där låg även tre andra skrifter efter min farmor. På insidan såg jag att de var en gåva till henne som hon fått i oktober 1911.

Jag tog böckerna och cyklade hem så snabbt jag kunde för jag var så ivrig att läsa dem. Och jag tänkte att om jag hade mött någon som ville köpa dem av mig, hade de inte fått det för en miljon kronor ens. Så viktiga var de för mig. Det var som en gudomlig gåva. Detta kände jag starkare och starkare ju mer jag läste.

Jag visste inte vilken kyrka som hade gett ut denna bok, och jag började fråga runt om hur jag kunde komma i kontakt med den. Prästen i statskyrkan var en god vän till mig, men han varnade mig och sade att jag skulle slänga böckerna. 'De är inte bra för dig'. Jag undrade varför, men fick ingen god förklaring.

Men jag höll fast vid det jag hade. Av en svåger hade jag fått veta att kyrkan hette Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, och jag åkte till Oslo för att leta efter den. Efter mycket om och men hittade jag kyrkan och

frågade om jag kunde få komma in. Jag visade böckerna för föreståndaren där och han sade: "Då har du kommit till rätta platsen, och Gud har lett dig hit." De ville skicka missionärer till Odalen, men de hade ingenstans att bo. "De kan bo hos mig", sade jag. Missionärerna undervisade mig i ett år innan jag tog steget att bli döpt. Det har jag aldrig ångrat. Det visade sig att missionärerna hade varit i Odalen när min farmor levde och hon hade då fått böckerna av dem.

Jag hittade min blivande fru i kyrkan och vi flyttade till Salt Lake City 1951 och fick fyra söner.

Då vi bott där ett tag fick jag kontakt med missionären som undervisat farmor, och det var hans namn som stod i hennes skrifter. Vi var så glada och tack samma att vi grät av glädje båda två. Han på grund av att han hade åkt hem från missionen utan att döpa någon, sedan fått se frukten av sitt arbete nu. Jag på grund av att jag hade hittat sanningen som jag sökt efter en stor del av livet.

Jag har ett brinnande vittnesbörd som jag vill dela med mina medmänniskor, speciellt till min familj, mina syskon och min släkt. Det är mitt vittnesbörd att evangeliet är sant och att min historia är en sann historia. ■

Paul Hansen

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Min berättelse om ärlighet

Hanna Karlsson, 8 år

Jag och mina klasskamrater var på ett slags äventyr. (På skoltid.)

På det äventyret skulle man leta efter tre ringar och hälla ett pulver i en häxbrygd.

Vid några tillfällen så fick man godis. Jag åt inget godis för jag har godis-löfte.

(Det betyder att jag inte äter godis.)

En av mina klasskamrater sa att om mina föräldrar inte visste att jag åt godis så kunde jag äta det. Men jag sa att jag är ärlig och inte ljuger.

När jag kom hem från skolan så berättade jag allt för mamma (för pappa jobbade fortfarande.)

Mamma sa att det var bra att jag var ärlig. Mamma sa att hon var stolt över mig och att hon vet att hon kan lita på mig.

Jag tyckte att det kändes bra att vara ärlig. ■

Släktforskningscentret – templets förgård

Syster Kari Sandum, släktforskningsmissionär

Templet i Jerusalem på Jesu tid bestod av själva tempelbyggnaden, samt templets förgård. Precis som nu fanns det regler för vilka som fick komma in i själva templet, men förgården var öppen för alla. Den gav en förnimmelse av det som fanns inne i templet — skönhet, vördnad, ande, lugn och frid.

I vår tid kan släktforskningscentren fungera som templets förgård. När du kommer in i centret skall du kunna få en känsla av att vara nära templet och dina avlidna släktingar. Inredningen, tavlorna och atmosfären bör inbjuda Elias ande att vara närvarande.

Elias ande är samma ande som finns i templet. Den fyller alla som söker efter sin släkt — oavsett om du är medlem eller ej. Templet och släktforskningen är två sidor av samma mynt. Genom att du själv gör förberedelser för att dina avlidna släktingar skall få ta emot templets välsignelser, förbereder du dig själv för att få ännu större behållning av ditt eget tempelbesök. Även om du bor långt ifrån närmsta tempel eller har begränsade möjligheter att komma dit på grund av andra orsaker, kan du alltid komma till släktforskningscentret och känna närheten till templet där.

Det finns mer än 4600 släktforskningscenter runt om i världen, varav 35 i Sverige och man hittar dem oftast i våra kyrkobyggnader. Kortfattat kan man säga att de lokala centren är filialer till kyrkans släktforskningsbibliotek i Salt Lake City. Även om våra center ofta är små erbjuder de i princip samma tjänster och möjligheter som biblioteket i Salt Lake City. Släktforskningscentren prenumererar på olika betalprogram som du kan komma dit och utnyttja gratis. De erbjuder utbildning i kyrkans internetbaserade släktforskningsprogram och de

Syster Kari
Sandum

HELENA ÖSTERLUND

erbjuder personlig hjälp — både om hur man går tillväga för att släktforska och hur man använder de olika resurserna. Ifall de uppteckningar som du vill söka i inte finns på nätet, går det att beställa mikrofilmer och läsa dem på en del av våra center.

Släktforskningscentrets handledare är inte där för att göra forskningen åt dig. Välsignelsen och glädjen i att hitta dina avlidna släktingar vill kyrkan gärna att du skall få själv. Men de står till din tjänst för att göra din tid i centret så meningsfull, inspirerande, spännande och andlig som möjligt.

Många frågar sig varför vi behöver släktforskningscentren nu när så mycket släktforskning kan göras hemifrån på den egna datorn. Kyrkans ledare ser längre än vad vi kanske gör själva. De säger att centren inte skall läggas ner — tvärtom skall de upprustas för att kunna ta emot och betjäna en ökande ström av besökande både i och utanför kyrkan. Med alla nya resurser som kyrkans släktforskningsorganisation FamilySearch redan erbjuder och kommer att fortsätta att utveckla, är släktforskningen på väg att få en helt ny och betydelsefull roll i kyrkans verksamhet. Visionen är att den skall genomsyra all kyrkans verksamhet och öka aktiviteten och andligheten hos alla kyrkans medlemmar. Släktforskningen är dessutom ett kraftfullt missionärsredskap och våra missionärer är nu förberedda på att kunna möta denna nya möjlighet och utmaning. Släktforskningscentren kommer att spela en viktig roll i denna spännande utveckling.

Välkommen att besöka ditt lokala släktforskningscenter! ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om fler än 25 personer finns på fotot behövs inte tillstånd). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas; se kyrkans svenska hemsida www.jesukristikyrka.se under — Övrigt material — *Liahona* — Artikelbidrag.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Söderby Parkväg 111, 136 63
Söderby
Tel. 08-7770401 ■

FESTINORD 2014

Conference for
Nordic Young Single Adults

29 July – 2 August 2014
Naantali, Finland

See www.festinord.org
for details and registration

